

PRESSKIT
PO STRNIŠTI BOS

PO STRNIŠTI BOS

GENERÁLNÍ PARTNER:

PRODUCENTI:

BIOGRAF
JAN SVĚRÁK PICTURES

NOVINSKI

**PHOENIX
FILM**

Česká televize

rtv:
ROZHLAS A TELEVÍZIA
SLOVENSKA

stati
fond
kinematografie

vf AUDIO
VIZUÁLNY
FOND . SK

innogy

BARRANDOV STUDIO

DISTRIBUTOR:

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER:

RUSSHO **mafra**

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

Frekvence **1**

iDNES.cz

TOTALFILM

magazín

TÉMA

mf
MLADÁ FRONTA

Film čerpá ze vzpomínek na dětství, které prožil Zdeněk Svěrák za války na venkově. Svým námětem zapadá do řady filmů *Obecná škola*, *Kolja* a *Vratné lahve*, v nichž rodinná tvůrčí dvojice vypráví o různých fázích života mužského protagonisty na pozadí dějinných událostí.

SYNOPSIS:

Edu Součka, jeho maminku a tatínka už známe z filmu *Obecná škola*. Nyní jsme však v Protektorátu, kdy je rodina osmiletého Edy donucena vystěhovat se z Prahy na venkov k příbuzným.

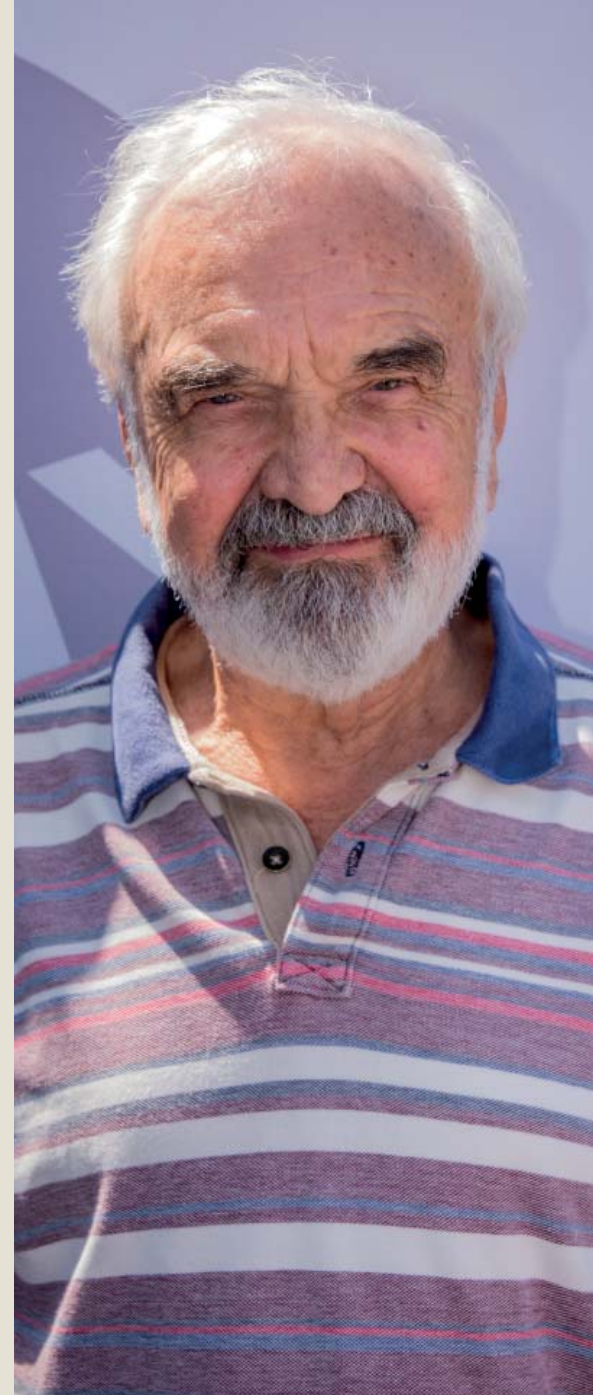
Městečko, kde chlapec dosud trávil jen prázdniny, se nyní stává jeho domovem. Mladá městská rodina se musí přizpůsobit novému prostředí a také soužití pod jednou střechou s příbuznými, což zahrnuje i velmi přísného dědečka.

Eda má před sebou nelehký úkol. Najít a obhájit své místo v místní klukovské partě, jejíž svět je naprosto odlišný od jeho městského. Čeká ho cesta k hledání odvahy, ale také k nečekaným rodinným tajemstvím, která vyplouvají na povrch. Svět dětí a dospělých se sbíhá v hledání odvahy a hrdinství. I v nelehkých dnech války může být totiž nejtěžší prokázat odvahu vůči vlastní rodině.

PREMIÉRA: 17. 8. 2017
ORIGINÁLNÍ NÁZEV: Po strništi bos
PRODUKCE: Česká republika, Slovensko, Dánsko
FORMÁT: 1:2.39, Dolby Digital, 2D digital
JAZYKOVÁ ÚPRAVA: původní znění
ŽÁNŘ: drama / komedie
ZVUK: 5.1, 7.1
OBRAZ: 4K
STOPÁŽ: 111 min
PŘÍSTUPNOST: přístupný bez omezení
PRODUKCE: Biograf Jan Svěrák s.r.o.
PRODUCENT: Jan Svěrák
REŽIE: Jan Svěrák
SCÉNÁŘ: Zdeněk Svěrák a Jan Svěrák
KAMERA: Vladimír Smutný
HUDBA: Michal Novinski

HRAJÍ: Ondřej Vetchý (tatínek), Tereza Voříšková (maminka), Alois Grec (Eda), Jan Tříska (děda), Viera Pavlíková (babička), Oldřich Kaiser (Vlk), Zuzana Stivínová (Vlkova žena), Hynek Čermák (strejda), Petra Špalková (teta), Zdeněk Svěrák (Pan ředitel), Václav Hubka (Ota), Niklas Klinecký (Satík), Josef Bedlivý (Prcek), Petr Uhlík (Vlastík), Sebastián Pošmourný (Škaloud), Miroslav Hanuš (Bartoš), Petr Brukner (Chrást), Miroslav Táborský (Košťál) a další

INTERNET: www.sverak.cz, www.bioscop.cz/_web/film/po-strnisti-bos
TRAILER: www.youtube.com/watch?v=yLjLzwqPZTM

PROFILY TVŮRCŮ A HERCŮ:

ZDENĚK SVĚRÁK

Dramatik, scenárista, autor písňových textů, ale i divadelní, filmový a televizní herec. Rodilý Pražan a vystudovaný pedagog českého jazyka a literatury. Už na vysoké škole přispíval do studentského časopisu a hrál v divadelním souboru. Po krátké pedagogické kariéře začal v šedesátých letech pracovat v Československém rozhlasu, kde společně s kolegy připravoval živé vysílání pořadu Nealkoholická vinárna U pavouka a kde posléze poprvé zazněla zmínka o Járovi Cimrmanovi. V roce 1967 pak spoluzaložil Divadlo Járy Cimrmana, pro které napsal všechny hry spolu s Ladislavem Smoljajem a ve kterém působí dodnes. Do svých filmových scénářů často vkládá svoje vzpomínky – na své mládí, na rodinu nebo přátele. Mezi nejoblíbenější patří například *Jáchyme, hoď ho do stroje!* (1974), *Na samotě u lesa* (1976), *Ať žijí duchové!* (1977), *Kulový blesk* (1978), *Vrchní, prchni!* (1980), *Tři veteráni* (1983), *Co je vám, doktore?* (1984), *Vesničko má středisková* (1985), *Lotrando a Zubejda* (1996) a další.

JAN SVĚRÁK

Režisér, scenárista a syn Zdeňka Svěráka se narodil v Žatci. Na pražské FAMU vystudoval katedru dokumentární tvorby a do povědomí diváků se zapsal hned svým prvním hraným filmem *Obecná škola* (1991), jenž získal nominaci na Oscara za nejlepší cizojazyčný film. Už v roce 1988 získal studentského Oscara pro začínající umělce za film *Ropáci* a v roce 1996 potom Oscara za nejlepší cizojazyčný film *Kolja*. V rámci své režijní tvorby se svým otcem jako scenáristou úzce spolupracuje a společně kromě již zmíněných natočili také například filmy *Akumulátor 1* (1994), *Tmavomodrý svět* (2001), *Vratné lahve* (2007), *Kuky se vrací* (2010) nebo *Tři bratři* (2014). Dále se do jeho filmografie řadí filmy *Jízda* (1994) a celovečerní dokument *Tatínek* (2004).

ONDŘEJ VETCHÝ

Divadelní, televizní a filmový herec pochází z Jihlavy. Vystudoval pražskou konzervatoř a hned po škole začal hrát v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, poté působil v Divadle E. F. Buriana, od roku 1989 je členem pražského Činoherního klubu. Na filmovém plátně se poprvé objevil v epizodní roli dětského filmu *Leť, ptáku, leť* (1978). V počátcích své filmové kariéry ztvárňoval především psance na okraji společnosti – *Zámek Nekonečno* (1983) nebo *Láska z pasáže* (1984), nicméně posléze ukázal, že je takřka univerzálním hercem. Objevil se např. v pohádkách *S čerty nejsou žerty* (1984), *Kouzelný měsíc* (1996), v dramatech *Dům pro dva* (1987), *Marta a já* (1990) nebo v komediích jako *Černí baroni* (1992) a *Báječná léta pod psa* (1997). Objevil se také ve filmu *Proces* (1993), kde hrál mimo jiné Anthony Hopkins. Duo Jan a Zdeněk Svěrákovi jej často obsazuje také do svých filmů, za několik z nich byl i nominován na Českého lva.

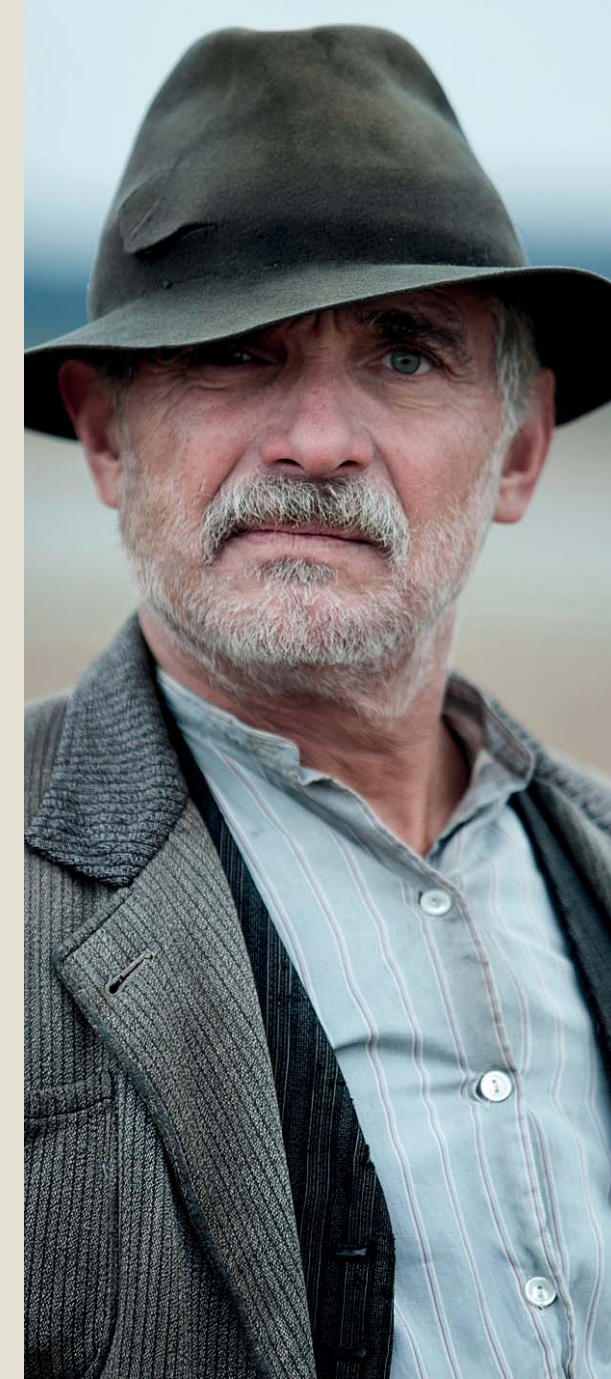

TEREZA VOŘÍŠKOVÁ

Divadelní, filmová a televizní herečka, rodačka z Prahy, studovala na Pražské konzervatoři hudebně-dramatický obor. Poprvé se před kamerou objevila v osmi letech, kdy si zahrála v hudebním klipu skupiny Lucie. Celovečerním filmovým debutem pak pro ni byl film *Raffáci* (2006). Na divadelních prknech se objevila například v Žižkovském divadle Járy Cimrmana, v Divadle Rubín, Švandově divadle, v Komedii nebo na Shakespearovských slavnostech. Na plátnech potom například ve filmech *Venkovský učitel* (2007), *Bobule* (2008), *Alois Nebel* (2011), *Rozkoš* (2013), *Všiváci* (2014), *Život je život* (2015), *Padesátka* (2015) či *Laputa* (2015).

OLDŘICH KAISER

Divadelní, filmový, ale i rozhlasový a televizní herec a komik, je původem z Liberce a v roce 1978 absolvoval pražskou DAMU. Ještě během studií působil v Divadle na Vinohradech, odkud v roce 1985 přešel do Studia Ypsilon. Byl členem činohry Národního divadla, hrál v Divadle bez zábradlí, dodnes se divadlu věnuje například v Divadle Kalich. Společně s Jiřím Lábusem vytvořil komediální dvojici a účinkovali v mnoha televizních pořadech. Jeho filmovým debutem se stal televizní film *Kat nepočká* (1971), během své kariéry ztvárnil nespočet různorodých rolí. Mezi nejoblíbenější patří *Setkání v červenci* (1978), *Rumburak* (1984), *Krysař* (1985), *Slunce, seno, erotika* (1991), *Dobrodružství pod postelí* (1997), *Tmavomodrý svět* (2001), *Revizor* (2005), *Obsluhoval jsem anglického krále* (2006), *Pouta* (2009), *Líbáš jako bůh* (2009), *Kuky se vrací* (2009), *Habermanův mlýn* (2009), *Líbáš jako ďábel* (2012), *Tři bratři* (2014), *Padesátka* (2015), *Masaryk* (2016) a další.

JAN TŘÍSKA

Česko-americký divadelní, filmový a televizní herec. Rodák z Prahy, který chtěl být původně tanečníkem, ale nakonec vystudoval herectví na pražské DAMU a díky svému prvnímu angažmá v Národním divadle se stal nejmladším členem činoherního souboru. Tady exceloval v Shakespearově hře Romeo a Julie. Na filmovém plátně se poprvé objevil v roce 1956 ve filmu *Váhavý střelec*. Před emigrací do USA v roce 1977 ztvárnil řadu filmových rolí, za všechny zmiňme *Hvězda zvaná Pelyněk* (1964), *Lidé z maringotek* (1966), *Radúz a Mahulena* (1970), *Sen noci svatojánské* (1973) či *Jak se točí rozmarýny* (1977). V Americe se herecky uplatnil například ve snímku *Sedm neohrožených* (1983) nebo v *Ragtimu* (1981) Miloše Formana, po revoluci začal opět hrát i v Čechách – *Obecná škola* (1991), *Želary* (2003), *Jedna ruka netleská* (2003), *Horem pádem* (2004), *Šílení* (2005), *Máj* (2008), *Odcházení* (2010). Objevuje se však dále i v zahraničních snímcích – *Lid versus Larry Flynt* (1996), *Ronin* (1998) atd.

ROZHOVORY:

ZDENĚK SVĚRÁK

Co je pro vás znamená *Po strništi bos*?

Po strništi bos je vzpomínka na dobu protektorátu, kdy jsem byl přesazen z města na venkov a učil se tam žít. Naučil jsem se tam – a to vyjadřuje obrazně ten název – chodit po strništi bos. Opravdu jsem chodil bos, když to šlo.

Jak vznikl scénář k filmu?

Je to asi čtrnáct let, co mě Honza požádal, abych zavzpomínal písemně na dobu protektorátu. Pak si to přečetl a říká – no to je materiál, ale vůbec to nemá klenbu, musíme z toho udělat příběh. A já to nedokázal. Tak jsem to nechal deset let u ledu. Potom jsem si to znovu přečetl a už mi to připadalo, jako kdyby to napsal někdo jiný, už jsem to mohl poupravit. Nadělal jsem tam dost změn ku prospěchu příběhu, takže už to pak nějaký oblouk mělo.

To ale nebyla definitivní verze...

Honza to dal potom anglickému dramaturgovi, který se jmenuje Jack. A protože nám ten scénář rozcupoval, tak mu říkám Jack Rozparovač. Řekl jsem Honzovi: Víš co? Ty řezy, co chce Jack Rozparovač, udělej sám. A tak psal scénář Honza. Byl jsem pak přizván k tomu rozpáranému a pomohl jsem to třeba provešlit. A tak vznikl film na půdorysu knížky.

Čeho si nejvíc ceníte na svém synovi?

Nejvíc si na něm cením toho, že ho neopustila ta urputná snaha dát tomu to, co to potřebuje. A pak obdivuji, jak obrovský kolos řídí. To jsem v životě neviděl. Dokázal se obklopit spolehlivými lidmi, takže ho to natáčení nevyčerpávalo, protože nekřičel, nerozčiloval se, všichni jednali tak, aby byl spokojený. A nechodili, ale běhali.

Příběh popisuje vaši rodinu, jací byli vaši rodiče?

Táta byl veselý, silný kuřák, milovník anekdot. Maminka lítostivá a docela hezká. Táta nebyl tak poddajný, jako jsem byl já v Obecné škole, jako to drží Ondra Vetchý. Ondřej tu roli moc chtěl a obětoval pro ni jak kila váhy, tak vlasy, které si nechal prostříhat, aby byl plešatější. Jako byl můj tatínek a jako jsem byl já, když jsem ho hrál ve filmu Obecná škola.

A líbí se vám, jak vás hraje malý představitel hlavní role?

Představitel Edy, tedy mě, je kouzelný. To je objev. Já jsem byl taky hezký, ale ne takhle... Je to kluk, na kterého se vydržíte hodinu a půl dívat. Má trošku odstáté uši, ale to je jenom ku prospěchu. Hraje civilně, vypadá, že je nesoustředěný, neustále si s něčím hraje, ale pak když přijde před kameru, udělá všechno, jak má být, a je to důvěryhodné. Já, když se na něj dívám, tak se neubráním dojetí. Protože on mě vrací do toho krásného dětství, kdy poznáváme svět.

Nebojíte se, že lidé budou film srovnávat s Obecnou školou?

Ta soutěž s Obecnou školou bude samozřejmě těžká, ale i když budeme druzí, tak to bude pořád nádherný film.

JAN SVĚRÁK

O čem je film Po strništi bos?

Je to komorní vyprávění o jedné rodině očima malého osmiletého chlapečka. Stejně jako Obecná škola, Kolja, Vratné lahve, každý ten film byl komorní příběh vyprávěný na velkém historickém plátně.

Kde se film natáčel?

Kromě hlavního města, kde film začíná, jsme natáčeli hlavně ve Slavonicích, což je město na kraji naší země, kde se na dlouhou dobu zastavil čas. Dnes je to památková rezervace, takže ať obrátíte kameru kamkoli, můžete natáčet historický film.

Hlavní roli hraje malý Alois Grec. Jste spokojený s výběrem?

Ten chlapeček má zvláštní charisma. Dokážete se do něj vcítit a přes něj se dívat na svět. Obličej mu žije a vy máte pocit, že si něco neustále myslí. Když se ho ale zeptáte: Na co myslíš? Tak odpoví: Na nic. Ale na tom obličej vidíte, že to uvnitř žije.

Jak jste vybírali představitele dalších dětských rolí?

Děti jsme obsazovali v Praze většinou z dramatických kroužků. Udělali jsme ale také casting ve slavnické škole v naději, že najdeme někoho do venkovské klukovské party. A objevili jsme Pepu, který hraje Prcka, venkovského kluka, který je jiný, než ti Pražáci. Umí skutečně chodit bos a házet šutry. Našli jsme tam také představitelku Míly ze zahradnictví. Nádhernou dívku, která vypadá jako z protektorátní desetikoruny. Ostatní děti ze slavnické školy si zahrály v komparzu.

Jaká byla spolupráce s takovými „herci“?

Rád pracuji s dětmi. Při troše štěstí dokáží dát filmu velkou opravdovost, protože ještě nemají herecké manýry a situace často skutečně prožívají. Největší problém bývá uhlídat děti, které stojí poprvé před kamerou, aby se nedívaly do objektivu. Když jsou ve scéně čtyři najednou, tak můžete vzít jed na to, že to některé z nich nevydrží. První dny to vypadalo, že film proto nikdy nedokončíme. Ale stačilo vydržet. Po týdnu si na kameru naši herci zvykli a po dvou týdnech se už i sami režírovali.

Je pravda, že jste chtěl obsadit do filmu sám sebe?

Chtěl jsem, aby tatínek Fanouš byl v tomhle filmu podobný tomu z Obecné školy, protože je to vyprávění o téže rodině. Tehdy ho hrál můj táta a tak jsem si pohrával s myšlenkou, že bych si ho zahrál tentokrát já. Jsem tátovi podobný (když si odmyslíte jeho vousy) a mám i podobný hlas. Ale vzdal jsem to, protože bych nedokázal film režírovat a zároveň v něm i hrát.

Nakonec tedy padla volba na Ondřeje Vetchého...

Ondra Vetchý se mi strašně líbil ve filmu Báječná léta pod psa. Chtěl jsem, aby to bylo podobné, aby dokázal zahrát člověka, který má sám se sebou dost problémů, hlavně se svojí odvahou. Ale vím, že on poslední dobou hraje samé machry... Film je o odvaze a ten tatínek odvážný není. Věděl jsem, že Ondra by to dokázal, ale chtěl jsem mu pomoci i tím, že by prošel nějakou fyziognomickou změnou, aby si lépe představil, že je někdo jiný. Tak jsem mu řekl, že ho neobsadím, pokud nezhubne, nepřestane cvičit a neudělá něco se svým obličejem. Původně jsem myslel i na nějakou menší plastiku, na to ale nepřistoupil. Ale zhubl devět kilogramů a nechal si vyholit vlasy nad čelem a to je od něj velká oběť. Věřím, že mu tyhle změny pomohly hrát tu roli jinak, než je zvyklý.

Nabízí se srovnání s Obecnou školou, nebude to hodně podobné?

Myslel jsem si, že to bude hodně podobné Obecné škole, bál jsem se té podobnosti, abychom nenatočili něco, co už jsme jednou udělali, abychom se neopakovali. Ale už během natáčení jsme zjistili, je to jiný film. S Obecnou školou má společného jen humor a určitou nostalgii. Je to film o dětství, ale je hlavně pro dospělé, kteří si chtějí na dětství vzpomenout.

ONDŘEJ VETCHÝ

Jan Svěrák o Ondřeji Vetchém

„Režisér vytváří za rámem plátna nový svět a ten podvědomě obsazuje svým rodem. Podle toho vybírá herce. Myslím, že Ondra má v sobě něco, co je mi natolik sympatické, že ho považuji za součást rodiny. A proto jsem chtěl, aby ten svět kolonizoval on.“

Zdeněk Svěrák o Ondřeji Vetchém

„Ondra Vetchý si dal poradit a už to není takový ranař. Je na něm vidět, že je rád, že tu roli dostal. Myslím, že pod Honzou rád hraje.“

Jan Tříska o Ondřeji Vetchém

„Já jsem byl absolutně mimo sebe z jeho výkonu. Klobouk dolů. Myslím si, že to bude nový směr v jeho kariéře.“

TEREZA VOŘÍŠKOVÁ

Jaké bylo natáčení snímku *Po strništi bos* pod režisérskou taktovkou Jana Svěráka?

Krásné. Honza pracuje zase jinak než ostatní režiséři, je inteligentní, až překvapivě racionální. Já se hodně dlouho připravuji a pak pracuji intuitivně. Chvilí nám trvalo, než jsme si na sebe zvykli, pak to ale byla nádherná kombinace. Je zvláštní, že takto racionálně založený tvůrce vytváří tak citlivé a intuitivní filmy. A vybírá si intuitivní herce.

Hrála jste maminku, bylo to pro vás těžké, nebo jste neměla problém se do takové role vžít?

Neměla. Mám velkou rodinu, milujeme se, nenávidíme se a staráme se o sebe navzájem, takže jsem na to zvyklá. Trochu problém byl přesvědčit Aloise Grece, aby mi důvěřoval. Je to absolutně výjimečné dítě. Je chytrý, moc se nemazlí, má svůj vnitřní svět. Trvalo to několik měsíců, stálo to výlety a zmrzky, když ale poprvé přišel a sám od sebe mě obejmul, málem jsem se rozskočila štěstím. To bylo pro mě nejdůležitější, najít si s Lojzíkem společný svět, myslím, že se nám to podařilo a že je to ve filmu vidět.

Ondřej Vetchý je ve skutečnosti přesně dvakrát starší než vy a také ve filmu byl určitý věkový rozdíl manželů znát.

Ondra je vynikající herec, můžete s ním hrát cokoli. On se toho bál, dokonce to kvůli tomu nechtěl chvíli vzít, vždycky mi hrál tatínky. Myslím, že jsme to zvládli, nepocítila jsem jediný problém. Láska nemá bariéry, rozhodně ne, co se týče věku. Umím si představit téměř cokoli.

Film předchází dějově *Obecné škole*, kde hrála maminku Libuše Šafránková. Před natáčením jste zmiňovala, že se vás na to hodně lidé ptali. Očekáváte srovnání od diváků poté, co film uvidí?

Nemyslím na to takhle. Snažila jsem se udělat pro ten film a pro roli co nejvíc, snažila jsem se o křehkost maminky mezi řádky, aby byla jemná, ne jen přísná, aby měla ve filmu svůj vlastní příběh. Postupovala jsem jako při každé roli. Libuška byla v *Obecné škole* úžasná. Nijak jsem se s ní nepokoušela srovnávat. Zahrála jsem to tak, jak jsem si myslela, že to bude nejlepší. Je to jiný film.

Děj se odehrává za války. Dýchla na vás při natáčení ta atmosféra? Dokážete si představit, jaké to tehdy muselo být? Přesto se mezi vážnými věcmi objevují i vtipy, bude to podle vás fungovat, jak je u pánů Svěráků obvyklé?

Scénář byl od začátku nádherný. Zdeněk má všechno do detailu vymyšlené, texty se nedají měnit, protože každá postava mluví svým specifickým jazykem a dohromady to tvoří nádherný celek. Jakmile do toho zaplujete, hraje se to úplně samo, text vás vede... to je úplná nádhera. Honza je zase mistr v pointování věcí. Umí ukázat život komplexně. V tom největším smutku vždycky najde něco veselého. Umí zahřát. Takže ano, doufám, že to bude fungovat.

PHOTO © MARRA / DAN MATERNKA

ZDENĚK SVĚRÁK & JAN SVĚRÁK
PO STRNIŠTI BOS